

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

hænde en salgsvare, som er en af de mest valutagivende eksportartikler, Danmark råder over, på et tidspunkt, da landet er i valutanød, og så går man ud til befolkningen og siger: spis noget mere smør, det er vejen frem til at klare de økonomiske vanskeligheder her i landet! Jeg tror ikke på, at den danske befolkning kan spise sig igennem de økonomiske vanskeligheder; jeg tror, at den danske befolkning kan arbejde sig igennem vanskelighederne, men jeg anser det for uforsvarlig tale at gå ud og sige til befolkningen, at det skulle lette det danske samfunds økonomi, hvis vi spiser noget mere smør herhjemme.

Med hensyn til den dagsorden, som er foreslået af retsforbundet, ved jeg ikke, om det er en forglemmelse, at man ikke har taget margarinen med. Er det meningen, at retsforbundet vil bevare rationeringen af margarine, men ophæve rationeringen af smør? Jeg må erkende, at det ikke fremgik klart af, hvad ordføreren for partiet sagde. Nogle vil måske finde, at der ikke var noget, der fremgik klart af det, det ærede medlem sagde, og det vil jeg ikke mod-sige.

De argumenter, det ærede medlem fremførte til støtte for sit forslag, synes jeg var yderst spinkle, og jeg forstod da også, at det ærede medlem hr. Aksel Møller brugte megen tid til at forklare, at der i hvert fald var en betydelig afstand mellem det ærede medlem hr. Oluf Pedersen og det ærede medlem hr. Aksel Møller. Jeg forstår godt, at han lagde luft imellem sig og det ærede medlem.

I venstres og de konservatives dagsorden står der ingenting om, at man ønsker valgfrihed mellem smør og margarine gennemført nu. Det vil altså sige, at man henstiller til regeringen, at smørrationeringen ophæves på et ubestemt tidspunkt, men ikke gennemfører det, som dog ligger for, som alle partier faktisk er enige om, at vi bør gennemføre nu, nemlig valgfrihed mellem smør og margarine. Det lader man ganske roligt ligge, og i stedet for peger man på en løsning af problemet gennem en henstilling til regeringen, og ingen ved, hvornår mulighederne for at gennemføre ophævelse af rationeringen foreligger. Det kan ikke være fornuftigt.

Yderligere sagde det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, hvad jeg er enig med ham i, at der er adskillige ting i forbindelse med ophævelse af smørrationeringen vedrørende vore afsætningsmuligheder og andet i vort handelsforhold udadtil, som ikke kan drøftes

i et offentligt møde, uden at det kan skade de forhandlinger, som endnu er løbende mellem mejeribrugene og vore aftagerlande. Det er jeg enig med det ærede medlem i. Men så synes jeg også, det var mere fornuftigt, at man drøftede de spørgsmål et sted, d. v. s. i et udvalg, hvor tingene kan fremføres mere frit, end de kan i en offentlig diskussion, og uden at skade afsætningen for landbrugs-erhvervet, som vi naturligvis allesammen ikke har noget ønske om at skade gennem de forhandlinger, der føres. Men hvis man vedtager den dagsorden, som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup og det ærede medlem hr. Aksel Møller har stillet forslag om, vil man jo netop på forhånd have taget standpunkt til problemet og ikke stå frit i de forhandlinger, der føres andetsteds.

Nu må jeg erkende, at jeg ved ikke, hvilken af de to talere der repræsenterer dagsordenen; de gav hver sin motivering for den. Det ærede medlem hr. Hans Pinstrups motivering var nøjagtig den modsatte af den motivering, det ærede medlem hr. Aksel Møller gav. Det eneste, de var fælles om, var, at deres navne stod på det samme papir, men begrundelserne for den dagsorden, de foreslog, var lige så forskellige, som to dagsordener kan være. De måtte hellere have skrevet hver sin, når de alligevel var fuldstændig uenige om, hvad der skulle stå i den. Jeg er ikke væsentlig uenig i det ærede medlem hr. Aksel Møllers betragtninger, jeg er stort set enig med ham; jeg synes bare, at han hellere skulle have givet udtryk for sit eget standpunkt i den dagsorden, han foreslår, fremfor at være med til en dagsorden, der er stik imod den argumentation, han anfører. Men jeg forstår, at interessen for altid at holde sig i nærheden af venstre er så stor, at man foretrækker at give afkald på det saglige for stadigvæk at kunne marchere samlet politisk.

For at få en klaring på spørgsmålet og for at samle det, som gennem de faldne udtalelser fra så mange sider er kommet til udtryk, anser jeg det for nødvendigt at foreslå en anden dagsorden, som forhåbentlig hele tinget kan stemme for. Jeg har nævnt det, der manglede i retsforbundets dagsorden, de har ikke margarinen med, den vil de beholde retioneringen af. Venstre og konservative vil ikke skaffe valgfrihed mellem smør og margarine, men henskyder det hele til en uvis fremtid. Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte forslag om en dagsorden, der lyder således:

„Idet folkettingen opfordrer handelsministeren til straks at gennemføre valgfrihed mellem smør og margarine, hen-